ముక్కాలు పీట

రాత్రి హొటలు డాబామీద కూర్చుని నలుగురు సేట్లూ బెజవాడ పడమటి కొండలకేసి చూస్తున్నారు. ఎనిమిదైనా ఇంకా ఓ లేత కాంతి కొండల మధ్యనించి బెజవాడ మీదికి చాచుకునే వుందనిపిస్తోంది. రైలుస్టేషన్ ఎర్ర పచ్చ దీపాలూ, తరవాత క్రమంగా ఎత్తవుతూ కొండమీదకి పాకే దీపాల వరస చూస్తున్నారు ఎంత అందమా అని. కృష్ణ వంతెనమీదనించి రైలువస్తో, తెల్లనిచారలు ముందుకు నెట్టుకుని వెతుక్కుంటోంది తోవ. వాళ్ళని భోజనానికి రమ్మన్న ఇన్స్పెక్టర్ రామరాజు అరగంట ఆలస్యంగా వచ్చాడు.

“ఏమిటి ఆలస్యం?” అన్నాడు బాంబేనించి ఇద్దర తోడి సేట్లని వెంటపెట్టుకు వొచ్చిన సింహాచలం.

“పోలీసు ఉద్యోగం, ఇవాళ......”

“ఎన్నిసార్లు చెప్పాలి, ఈ పాడు పోలీసు ఉద్యోగం నీకెందుకని? నా కర్మాగారంలో చిన్న మానేజరుకి అయిదువందల రూపాయల జీతం.”

“ఇతనిని నా partner గా కూడా తీసుకుంటాను రమ్మన్నాను. ఇంతకంటె fool ఉంటాడా?” అన్నాడు ఆ ఇద్దరు సేట్లతో సింహాచలం.

“కాని, డబ్బు సంపాయించడాన్ని మించిన త్రిల్ లోకంలో లేదు. డబ్బే కాదు. కొత్త మార్కెట్లు, తక్కిన కంపెనీలతో పోటీ!” అన్నాడు సింహాచలం.

“నీ కొక్కడికి త్రిల్, వేల మందికి వుత్త బండ చాకిరీ, నీ కర్మాగారంలో.”

“వాళ్ళకి మాత్రం? నువ్వు పట్టుకునే దొంగలకి నిన్ను తప్పించుకునే త్రిల్ లేదంటావా?”

“వుందేమోలే. దొంగలకి భయం. కార్మికులకి దరిద్రం.”

“అందుకనే పరిశ్రమలు జాతీయం చెయ్యడం చాలా మూర్ఖమంటాను!” అన్నాడు ఒక సేట్ అసందర్భంగా.

“రష్యా సంగతేమిటి?”

“రష్యా ఐనా అంతే, ప్రస్తుతం ఏవేవో ప్రయత్నాలు, కలలూ, ఎంతకాలం? అదిగాక యుద్ధాలు వొస్తాయని త్రిల్. అవి పోనీ జీవితంలో ఇన్టరెస్టు పోతుంది.”

“సరేకాని, నీ ఆలస్యానికి ఏదో కారణం చెబుతున్నావు?”

“అవును మనవూరు కొత్త రైల్వే ఇంజనీరు లేడూ దొరస్వామి, ఆతాత్తుగా మధ్యాన్నం అతని గదిలోకి ఒకామెవచ్చింది. ఎవరో తెలుసా? రాజగోపాలాచారి కోడలు, ఒచ్చీ రావడంతో

కుర్చీలో కూర్చున్న అతని మెడని కావలించుకొని ముద్దుపెట్టుకుంది. దొరస్వామి అందమైనవాడు. అతన్ని మొన్న తులాభారం నాటకంలో చూసిందట. మొగుడు ఆమెని మొగాళ్ళలోనే కూచోపెట్టుకుంటాడుగా! పైగా తన సొంతకారులో తనే డ్రైవ్ చేసుకొంటూ వెళ్ళిందట ఆఫీసుకి. హడలిపోయినాడు అతను. బల్లకీ కుర్చీకి మధ్య దూరి అతని మెడచుట్టూ చేతులేసి ముద్దులాడుతోంది. అతనికి యెదురుగా పెద్ద కిటికీలోంచి గుమాస్తాలు కనబడుతున్నారు ఇదంతా చూస్తో. అతను లేచి వొచ్చీరాని-తెలుగులో 'ఎవరు? ఎవరు?'' అని అరిచాడు.

'నువ్వు నా భర్తవి. నువ్వే అసలు భర్తవి. నాకు దేవి చెప్పింది. నీ భార్యని పంపించెయ్. ఆఫీసు ఐపోగానే మన ఇంటికి పోదాం'' అంది.

పిచ్చిదా? అదేమన్నా వేషమా? మోసమా? పాపం అతను గుమాస్తాల్నీ బంట్రోతుల్ని పిలిచి ఏమిటో కనుక్కోమన్నాడు. వాళ్ళతోనూ అదేమాట. వాళ్ళు ఆమెని గుర్తించి భర్తకోసం పరుగెత్తారు'' అని అగాడు రామరాజు.

అటు వెడుతున్న prof జగన్నాయకులు వాళ్ళని చూసి దగ్గిరికి వొచ్చి నుంచున్నాడు.

"రాజగోపాలాచారి కోడలు సంగతేనే? చాలా చిత్రం'' అన్నాడు జగన్నాయకులు.

"ఆ భర్త వొచ్చేలోపల చాలా అల్లరి చేసింది ఆమె! తన జాకెట్టు తీసెయ్యడం, అతని కోటు లాగెయ్యడం ఇట్లాంటివి. ఇంక ఆమె ప్రేమ ప్రదర్శనం, మోహం చూసి తీరవలసిందేట.''

"ఆమె అందంగా వుంటుందా? యవ్వనవతా?'' అన్నాడు ఒక సేటు.

"చాలా''

"అందరిలో ఆఫీసులో జరిగిందికాని వొంటరిగా జరిగితే ఈ గొడవే లేకపోను. ఆ ఇంజనీరు తెలివి గలవాడైతే చల్లగా జాగ్రత్తగా ఏర్పాట్లు చేసుకునేవాడు'' అన్నాడు రెండో సేటు.

"మీకా అదృష్టం రాకపోయిందనే దిగులా?''

"నిస్సందేహంగా, నేనైతేనా ఆఫీసులోనైనా సరే, చాలా చక్కగా manage చేసేవాణ్ణి''.

"తరవాత''

"భర్త వొచ్చాడు. వొస్తే ఆమె చాలా స్పష్టంగా శుభ్రంగా మాట్లాడింది."ఇంక మీకు నాకూ సంబంధం లేదు. మీరు నా భర్తేమిటి? వేరే పెళ్ళి చేసుకోండి. ఇంక ఈయనతో నేను చాలా గొప్ప స్వర్గం అనుభవించుకోబోతున్నా''నని. లాక్కెళ్ళారు కారులో పడేసి ఆమెని భర్తావాళ్ళూ. రేపణ్ణించి ఏమవుతుందో చూడాలి.''

"ఆమె ఇదివరకంతా మామూలుగానే వుండేదా?''

"మళ్ళీ యింటికి వెళ్ళింతరవాత మామూలుగానే వుంది. అక్కణ్ణించే ఒస్తున్నాను. డాక్టరుతో మాటలాడుతూ వుండిపోయి."

"అందరూ ఏమంటున్నారు?"

"ఏమైతేనేం చాలా ఇంటరెస్టింగుగా వుంది."

"ఆ మాత్రం ఏదో ఈవెన్టు జరక్కపోతే జీవితం చాలా జోరుగా వుంటుంది."

"కొందరు మనుష్యులే ఈవెన్టు. నోరి వెంకటేశ్వర్లు బతికి వుండవలసింది. ఈ వ్యవహారం మీద అతని కామెంట్సు వినడం ఒక ఈవెన్టు. అతను పోయింతరువాత మనవూరు ఎంత చిన్నపోయింది!"

"గోపాలరావు వెళ్ళిపోయింతరవాతో?"

"నిజమే"

"ఈ సంగతిని గురించి మీ అభిప్రాయ మేమిటి?" అని అడిగారు మనోశాస్త్రవేత్తని జగన్నాయకుల్ని.

ఈ జగన్నాయకులు ఎట్లానూ వొదలడు, భోజనం పెట్టిందాకా అనుకున్నాడు రామరాజు.

"ఇది temporary mental aberration"

"ఏదన్నా గ్రహమేమో?"

"గ్రహాలూ, పూనడాలూ, దెయ్యాలు అన్నీ అంతే.

Sub - conscious disturbance"

"మరి భూతవైద్యంతో నయమవుతాయే?"

"Shock theraphy అది. అదేమిటి? ఇంతకన్న చిత్రమొకటి మొన్ననే జరిగింది. చెబుతాను వినండి."

ఎట్లాగూ వొదలడు. భోజనం పెట్టిందాక చెబుతూనే ఉంటాడు. ఏం చేస్తాం? అనుకున్నాడు రామరాజు.

గోవిందరాజులు కలకత్తానించి శలవమీద సొంత వ్యవహారాలు చూసుకోవడానికి తణుకు వచ్చాడు. అతని అన్నగారి ఇంట్లో అన్న కూతురు సులోచన్ని చూసి,

"ఎప్పుడు వొచ్చింది అత్తవారిటినించి?" అని అడిగాడు.

సులోచనని శ్యామారావుకి ఇచ్చారు. అతను నెల్లూరులో గొప్పవకీలు. మొదటి భార్య ముప్పైఏళ్ళకే పోయింది. సులోచన తరువాత భార్య.

"అయ్యో! సులోచనకి అత్తవారిల్లు కూడాను" అని ఏడ్చింది. అతని వదినగారు.

"ఏమిట్రా అన్నయ్యా, శ్యామారావు పోయినాడా?"

"పోయినా పీడా వొదిలిపోను. శ్యామారావు సులోచనని తీసికెళ్ళాడు. అంతే. ఏం లేదట. మొదటి భార్య దుర్గఫోటోని పెద్దది చేయించి వేళ్ళాడకట్టాడు ఖద్దరు దారాలతో. ఈ రెండో పెళ్ళాం పని-పొద్దున్నే అతనితో కలిసి ఆ ఫోటోకి పూజలు చెయ్యడం, దణ్ణాలుపెట్టడం. ఇది ఎవరితో చెప్పుకుంటుంది? వీలైనప్పుడల్లా దుర్గని పొగిడి ఆమె ఆదర్శమని, ఆమెతో పోల్చి దీన్ని సిగ్గుపరచడం. ఇప్పుడు దుర్గ ఓ దేవత. అన్ని సుగుణాలు పాతీవ్రతాలూ గొప్పదనాలు అన్నీ ఆమెవే. పొద్దస్తమానం వొడకాలి. ఎందుకంటే, ఓసారి పండక్కి వొచ్చినప్పుడు సులోచన ఏడ్చింది. దుర్గ ఖద్దరు ధరించేది. ఆ దుర్గ సంగతి మనకెవరికీ ఏమి తెలినట్లు, నేను వెళ్ళి అతన్నే ప్రశ్నించాను. ఈ విషయంలో మాత్రం మన మనిషి కాడు అతను. తక్కిందంతా బుద్ధిమంతుడూ స్వార్థపరుడూ. తనెట్లా బాగుపడాలో తెలుసు. మంత్రి అయ్యే ఛాన్సుకూడా వుంది. అడిగితే "నా మొదటి భార్య శలవు కాలే"దంటాడు. దేనికి? రెండో భార్యతో కాపరానికి ఏం మాట్లాడినా అదే మాట!"

"చాల విచిత్రంగా వుందే. ఉండు, నేను మద్రాసు వెళ్ళేటప్పుడు దిగి కనుక్కుంటాను. వాడు నేనూ కలిసి చదువుకున్నాం కదూ?" అన్నాడు గోవిందరాజులు.

భోజనం దగ్గర సులోచనను పరిహాసమాడాడు, సవితి ఫోటో వూజసంగతి.

"చిన్నాన్నా! నాన్న చెప్పిన కారణం ముఖ్యమనుకోకు. అది సరేలే. ఆ పూజలూ, ఆ దుర్గ మహత్యాలూ, పాతివ్రత్యాలూ, ఆదర్శాలూ ఆ ఉపన్యాసాలు వింటూ ఉంటే ఆ ఫోటోని కిందికి లాగి, బద్దలు కొట్టి ఆయన నెత్తిమీద విసరి కొట్టాలనిపిస్తుందనుకో. ఏం చేసినా ఆ ఇంట్లో నిలవడం కష్టం."

సులోచన అందమైనది; చదువుకున్నది. తెలివయింది.

"సరేలే. నేను వెళ్ళి మాట్లాడి వొస్తానుకదూ!"

"మాట్లాడితే మాట్లాడులే. కాని నే నక్కడికి కాపరానికి వెళ్ళేది ఉత్తది."

"అదేమిటి?"

"అంతేలే. 'అదేమిటి' అంటావు. నీకేం? అందుకనే మొగవాళ్ళకి ఇంత బుద్ధిలేదేమా అనుకుంటాము. అవేవో షరతులు పెడతావు వొప్పిస్తావు. కాని ఆ మనిషి, ఆ మనసూ? అదేం చేస్తావు? ఒక పిచ్చి అనుకో, ఓ ముక్కాలుపీట పెట్టారు. దాంట్లోంచి ఆమె రోజూ సందేశాలు పంపుతుంది. ఆ ప్రకారం జరిగించి తీరాలి. ఓ రోజు 'రాత్రి మేలుక్కూచో' అంటుంది. ఆ మాటతో ఇంట్లో ఎవరికీ నిద్రవుండదు. ఓ రోజు 'కాబూలు ఆపిల్సు

కావాలి' అంటుంది. ఇంక కొన్ని వారాలు వాటికోసం ప్రయత్నం 'సులోచనని కొప్పుపెట్టి పసుపు పూసుకుని, నీలం ఖద్దరు చీర కట్టుకుని కనపడమను' అంటుంది. ఓ రోజు 'దిసిమొలగా కూచోమను' అంది అంతే. ఆ ఆజ్ఞకూడా పాటించవలసిందే.

"బావుంది"

శ్యామారవు బుద్ధిహీనుడు కాడు. తనేమో డబ్బు సంపాదనలో ఉండి భార్య దుర్గని స్వదేశీ ఉద్యమంలో ప్రవేశపెట్టాడు. ఎటువచ్చినా నష్టపడకుండా ఉండటానికి. ఆమె రెండుసార్లు జైలుకు వెళ్ళింది. అటు తరువాత తిరగడం రుచి మరిగి ఇల్లు పట్టకుండా ఉద్యమంలో పనిచేసింది. ఇంకేం? అందమైన ఆడదానికి రావలసిన అపవాదులో నిజం వాదులో బోలెడు వచ్చాయి. చివరి యిద్దరి పిల్లలకి శ్యామారావు పోలికలే లేవు. ఈనాటి ప్రసిద్ధి నాయకుల ఇద్దరు పోలికలు అచ్చుగుద్ది ఉన్నాయి మరి. పాపం పుణ్యం భగవంతుడికి తెలియాలి. ఎట్లా అయితేనేం, ఆమెకి జబ్బు చేసింది. జైలువల్లా, ఉద్యమ ఉష్ణత వల్లా ఆరోగ్యం బలి అయిందన్నారు. ఆ మాట నిజమే. ఉద్యమంలో వాళ్ళవల్ల పట్టుకున్న రోగాలే అవి" చివరికి చచ్చిపోయింది. చచ్చిపోతుందనగానే శ్యామారావు ఆమెకి చాలా ఫోటోలు తీయించాడు. దహన సంస్కారానికి గొప్ప ఊరేగింపు జరుగుతుంది. రమ్మని నాయకులకీ టెలిగ్రాము లిప్పించారు. పత్రికల్లో ఫోటోలతో సహా ప్రకటించాడు. చనిపోయినాక అందరు మతాల వాళ్ళచేతా ప్రార్థనలు చేయించి ఆస్తులని ఊరి చందాల మీద గొప్ప సమాధి కట్టించాడు చలవరాతితో. ఆ తరువాత నాయకుల అభిప్రాయాలు తీసుకొని ప్రతి పత్రికలో ప్రకటించాడు. కవుల్ని బతిమాలి డబ్బుపెట్టి పద్యాలు రాయించి పుస్తకం వేయించాడు. దేశంమీద చందాలు వేయించి, ఆమె పేర ఒక నేషనల్ పాఠశాలా, ఒక ఆయుర్వేద ఆస్పత్రీ పెట్టించాడు. అంతవరకు తెలుసు చరిత్ర గోవిందరాజులకి. ఇప్పుడు ఈ కొత్తవిశేషం. మధ్య మధ్య బంధువులకీ నాయకులకీ ఉత్తరాలు వెడుతూ ఉంటాయి. దుర్గాదేవి సందేశం అని పైన రాసి.

"ఈ వారం గవర్నరు జనరలుతో రాయబారం పెడితే అనుకూలిస్తుంది" అని దుర్గాదేవి ఆజ్ఞ.

"మీ అబ్బాయి జ్వరం త్వరలో నయంగా ఉంటుంది" దుర్గాదేవి ఆజ్ఞ.

"మీ భార్య రహస్యంగా వ్యభిచరిస్తోంది" దుర్గాదేవి ఆజ్ఞ.

"అష్టమినాడు ఉత్తరాన తుమ్మచెట్టుకి మేకు కొడితే మీకు అదృష్టం" దుర్గాదేవి ఆజ్ఞ.

"మంత్రివర్గం వెంటనే రాజీనామా చెయ్యండి" దుర్గాదేవి ఆజ్ఞ.

"అర్జెంటీనా సహాయం అభ్యర్థించండి" దుర్గాదేవి ఆజ్ఞ.

ఇట్లాంటి ఉత్తరాలు రోజూ రోజూ దిశదిశలకి వెడుతో వుంటాయి. ఇంగ్లీషు గవర్నర్లకి కూడా వెళ్ళేవి.

"పందిమాంసం తినడం మానెయ్యండి" దుర్గాదేవి ఆజ్ఞ.

"మీరు మెసపొటోమియానించి లేచిపొండి" దుర్గాదేవి ఆజ్ఞ.

"సైనాధిపతిని బదిలీ చెయ్యండి" దుర్గాదేవి ఆజ్ఞ.

"రామ్సేమేగ్దనాల్ కూతుర్ని హైదరాబాదు నవాబు బావమరిది కిచ్చి పెళ్ళి చెయ్యండి" దుర్గాదేవి ఆజ్ఞ.

గోవిందరాజులు మద్రాసు వెడుతూవుండగా రైల్లో కోసలరావు కనపడ్డాడు. అంతకన్నా కావలసిందేమని కోసలరావుతో శ్యామారావు ప్రస్తావన తెచ్చాడు గోవిందరాజులు. శ్యామారావు పని చాలా ఆశ్చర్యం. చచ్చిన భార్యని తన ఘనతకి బాగా ఉపయోగించుకున్నాడు. కాని ఇప్పుడు ఆ భార్య దయ్యమై అతన్ని లొంగదీసుకుంది. ఆ ముక్కాలు పీట వ్యవహారం చాలా సీరియస్‌గా సిన్‌సియర్‌గా నమ్ముతున్నాడు తెలుసా? అతను పంపే ఆ సందేశాలు అన్నీ చాలా వాస్తవమైనవట" అన్నాడు కోసలరావు.

"నిజంగా ఆ లోకనించి వొస్తున్నా యంటావా?"

"ఏ లోకంనించి వస్తున్నాయో ఈ లోకంనించే వస్తున్నాయో? అతనికి నిజంగా వస్తున్నాయి. అతను నిజమని నమ్ముతున్నాడు."

"సరేలే. కాని పర్యవసానం చూడు."

"వుండు. నువ్వు వెళ్ళు. నేనో తమాషా చేస్తాను. దాంతో పిచ్చి కుదిరిపోతుంది. నువ్వు వెడుతున్నావుగా. ఒక్క వారం రోజుల అక్కడే అతని ఇంటిలోనే వుండు. ఏం జరిగినా చూస్తూ వూరుకో."

"నువ్వు చెయ్యి చేసుకుంటే అపజయం ఎందుకుంటుంది?"

గోవిందరాజులు వెళ్ళేటప్పటికి శ్యామారావు ఇల్లంతా దెయ్యాలు తాండవిస్తున్నాయి. ఆ ఇంట్లో బతికినవాళ్ళ కన్నా చచ్చినవాళ్ళు ఎక్కువగా తిరుగుతున్నారు. ఒక గంట నిలవటం కష్టమనిపించింది. కానీ తప్పదుగా! గోవిందరజులు వూరికే స్నేహంగా మాట్లాడి వూరుకున్నాడు. ఏ వ్యవహారం ఎత్తలేదు. మొదటిరోజే ముక్కాలు అని అడిగాడు గోవిందరాజులకి సందేశం ఇమ్మని. "పెన్నలో మునిగి వెంటనే చావమనండి" అని వచ్చింది ఆజ్ఞ.

మూడోనాడు పొద్దున్న ఒక యూరోపియన్ ఆమె వచ్చింది శ్యామారావు కోసం. ఆమె పేరు మేడం జూలియా ఆమె విఖ్యాత 'మీడియం'. ఆమె ద్వారా చచ్చిన యూరపు ప్రముఖులు, పరలోకాల రహస్యాలు ఎన్నో వెల్లడిచేశారు, ఈ లోకపు స్పిరిట్యుయలిస్టులకి.

ఇండియా దేశంలో పరలోకసంబంధాలు ఎక్కువగా ఉన్నాయని విని వాటిని ఆమె తెలుసుకోవడానికి వచ్చింది ఇండియాకి. ఎవరో మద్రాసులో శ్యామారావు పేరు చెప్పారు. అందుకని వొచ్చింది నెల్లూరు.

శ్యామారావు ఉబ్బిపోయినాడు. ప్రతిరాత్రీ తన ముక్కాలిపీట మీటింగులకి రమ్మని ఆమెని ఆహ్వానించాడు. తనకి ఇంటర్నేషనల్ fame వచ్చిందని సంతోషించాడు.

రాత్రి శ్యామారావు ఇంట్లో చాలామంది చేరుతూ వుంటారు. కొందరు ముక్కాలుబల్లలో నిజంగా ఇంటరెస్టు వున్నావాళ్ళు. కొందరు పొద్దుపోవడానికీ, ఆ రాత్రి ముక్కాలుబల్లనించి సందేశాలు రాసుకుంటో వుండగా మేడేం జూలియా అకస్మాత్తుగా గుడ్లు తేలేసింది. ఇట్లా ప్రారంభించింది. మాటలు:

"నేను,నేను, ఇన్నాళ్ళూ మీ ముక్కాలు బల్లని కదిపే నేను దుర్గని కాదు నేను సూరమ్మని. మీ అక్కని. దుర్గ నరకంలో ఉంది - దుర్గని ఇట్లా స్వేచ్ఛగా రానీరు. ఇన్నాళ్ళూ దుర్గనని నటించి మిమ్మల్ని మోసం చేశాను. ఇవాళ నా మోసాన్ని కనిపెట్టగలిగిన శక్తిగల ఆమె వచ్చి నన్ను బయటపెట్టింది. అన్నయ్యా, నువ్వు దుర్గను నమ్మావు. చాలా గొప్ప పతివ్రత అని ప్రపంచానికి చాటావు. నువ్వు దుర్గ పేరుని నీ ఘనతకి ఉపయోగించుకున్నావు. నువ్వ నీచమానవుడివి. కాని నీ మీది ప్రేమవల్ల నేను దుర్గరూపంలో నీకు నచ్చేట్టు నాటకమాడాను. నిజం చెపితే కృశించిపోతావని. కాని ఇవాళ నా కన్న గొప్పశక్తితో ఈమె నన్నీడ్చుకొచ్చి నా చేత నిజం మాట్లాడిస్తుంది. దుర్గ వుత్త జారిణి. వొక్కరితో కాదు, తన స్నేహితులతో, నీ స్నేహితులతో అడగని వారిది పాపం. నీకూ తెలుసు లోపల. కాని నువ్వు కళ్ళు తెరవదలుచుకోలేదు, నవ్వులపాలవుతావనీ, నీకు కీర్తినీ, గొప్పతనాన్ని సంపాయించి పెడుతోందనీ. దుర్గ నరకానికి వెళ్ళింది. నిన్న వెళ్ళి చూశాను దుర్గని. నీతో ఈ మాటలు చెప్పమంది. అంత అనుభవించినా తనకి మొగాళ్ళ మీద కోర్కె పోలేదట. తన శరీరం ఇంకా కామతృప్తి కావాలంటోందిట. ఆ తృప్తి కలగనంత కాలం, ఆ వాంఛ తీరనంతకాలం తనకి నరకంలోంచి విముక్తి లేదట. ఆ తృప్తి నీవల్లనే రావాలి. మరీ భర్తవు కదా! మా లోకవాసులకీ మిత్రులవల్లా, భర్తవల్లనే సహాయం జరుగుతుంది. ఇంకెవరూ పనికిరారు కనక నిన్ను వెంటనే ఓ స్త్రీని సౌఖ్యపెట్టమంది. నువ్వు అనుభవించే స్త్రీని ఆవహించి తాను తృప్తిపడుతుందిట. అదే దుర్గ కడసారి కోరిక. ఇంక నాపని అయిపోయింది. నేను వేరే జన్మకి వెళ్ళిపోతున్నాను. ఇంక రాను" అని చెప్పి మేడేం జూలియా వెనక్కి విరుచుకు పడిపోయింది. శ్యామారావు నోటమాట రాలేదు. సభాసదులు చెల్లాచెదరైనారు.

మర్నాడు మేడేం జూలియా ఎక్కడా కనిపించలేదు. శ్యామారావు మూణ్ణేళ్ళు మంచం పట్టాడు. అంతటితో అతనికి ముక్కాలుపీట పిచ్చి వొదిలింది. దుర్గ నామ ప్రసారం మానేశాడు. సలక్షణంగా ప్లీడరీ చేసుకుంటో, బాగా సంపాయిస్తో కాపురం చేస్తున్నాడు - తనని ఆస్పత్రిలో దయగా చూసిన నర్సు నర్సమ్మతో.

కోసలరావు గోవిందరాజులకి రెండువందల యాభై రూపాయలకి బిల్లు పంపాడు. బిల్లు చెల్లించుకుంటో కలకత్తాలో కోసలరావుతో-

"మరి ఏం జరిగినట్టు? సులోచనకి ఏం ఉపకారం జరిగింది?" అన్నాడు.

"సులోచనకి వా డేమిటి. తండ్రికి బుద్ధిలేక పెళ్ళిచేస్తే నీకు బుద్ధి లేదూ? సులోచన సంగతి నేను చూస్తాలే. 'డైవర్సు బిల్లు' ఈ వేళ పెట్టించాను. మన కాళేశ్వరరావుచేత" అన్నాడు.

"మరి ఈ గలభా అంతా ఎందుకు చేయించావు? శ్యామారావు ఏమైతే మనకేం?"

"సైకలాజికల్ ఇన్‌టరెస్టు."

"నా ఖర్చుతో" అని మూలిగాడు గోవిందరాజులు.

◆ ◆ ◆

ప్రచురణ : (చలంగారి కథలు) దేశీప్రచురణలు, 1956

(చలంగారి కలం స్టేషను పంపు) ఎమెస్కో